

Με αφορμή την υπόθεση της κρυοσυντήρησης των

Στο «Ριζοσπάστη» 17/10/2014 και στη συνέχεια στις 26/10/2014 ανοίξαμε το θέμα της κρυοσυντήρησης των ωρίων των εργαζομένων γυναικών, με αφορμή την επιδίωξη της από τους επιχειρηματικούς ομίλους «Apple» και «Facebook» ως κίνητρο για την προσέλκυση περισσότερων γυναικών στη μητρώα, μιας και οι έρευνες διαπιστώνουν ότι οι εργαζόμενες είναι πιο παραγωγικές όταν δεν έχουν οικογένεια ή έχουν λιμμένα βασικά προβλήματα που απορρέουν από αυτή. Προβάλλεται ως μέτρο που διευκολύνει τις γυναίκες να αφοσιωθούν στην «καριέρα» τους, χωρίς να αναγκάζονται να «θυσιάσουν» τη μητρότητα και τη δημιουργία οικογένειας, όπως λένε. Είχαμε γράψει ότι «είναι ένα μέτρο εις βάρος των γυναικών που βασίζεται στην πιο χυδαία σκοταδιστική αντίληψη για τη γυναίκα ως "παιδοποιητική" μηχανή, ανεξάρτητα αν χρησιμοποιείται και προβάλλεται προπαγανδιστικά ως η πιο εξελιγμένη επιστημονική μέθοδος. Εξάλλου, στον καπιταλισμό αυτό συμβαίνει: Η έρευνα, η επιστήμη δεν υπαίχουν στην υπηρεσία του λαού, αλλά των μονοπωλιακών συμφερόντων, ακόμα και με τον πιο κραυγαλέο τρόπο, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση, κόνοντας το μαύρο άσπρο. Είναι βεβαίως άλλο ζήτημα οι περιπτώσεις των γυναικών που για ιατρικούς λόγους στρέφονται στη μέθοδο της κρυοσυντήρησης, τότε πρόκειται για μέθοδο ευεργετική για τη γυναίκα και την οικογένειά της. Τέτοιες περιπτώσεις όμως είναι οι εξαιρέσεις και όχι ο κανόνας».

Επιπλοστή επιστημονικότητα

Ως Κόμμα, έχουμε εκτιμήσει, ιδιαίτερα για τις νέες γυναίκες στη σύγχρονη φάση του καπιταλισμού ότι «Η κοπέλα μπορεί σήμερα να απολαμβάνει δικαιώματα, που πριν από πολλά χρόνια ήταν απρόσιτα στις γυναίκες. Μπορεί να έχει πιο ελεύθερο τρόπο ζωής. Είναι δικαιώματα πολύ λιγότερα από αυτά που της ανήκουν και απέναντί της στην πραγματική ισότητα. Κάθε βήμα που κάνει σήμερα η νέα γυναίκα, για να ανταποκριθεί στους πολλαπλούς ρόλους που έχει, να μπορεί να μορφώνεται και να δουλεύει, υποδεικνύεται από σημαντικό προσωπικό κόστος, από προσωπικές θυσίες. Το πρόβλημα για τη νέα γυναίκα αρχίζει από τη στιγμή που αναζητά εργασία και κυρίως από τη στιγμή που αποφασίζει να δημιουργήσει τη δική της ανεξάρτητη ζωή, τη δική της οικογένεια. Αν, ως κοπέλα, με τις κατακτήσεις του κινήματος σε προηγούμενες φάσεις, αλλά και με τις θυσίες της λαϊκής οικογένειας, κατάφερε να ανέβει τα σκαλοπάτια της μόρφωσης, αν κατάφερε να ξεφύγει από την αντιδραστική αντίληψη για τη βιολογική αναπαραγωγή της γυναίκας και τον περιορισμό της στο μητρικό ρόλο, αν κατάφερε να ενστερνιστεί ριζοσπαστικές και γνήσιες προοδευτικές ιδέες για την ισότητα των φύλων και την κοινή ιδιότητα ευθύνης μέσα στην οικογένεια, όλα αυτά κινούνται να τα χάσει μόλις η νέα γυναίκα γίνει μητέρα, σύζυγος και εργαζόμενη. Η πραγματικότητα δείχνει ότι σ' αυτήν τη δύσκολη καμπή για όλους τους νέους, η νέα κοπέλα είναι πιο ευάλωτη» (Απόφαση της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης του ΚΚΕ για τη Νεολαία, Οκτώβριος 2005).

Γι' αυτό λέμε ότι χρειάζεται γενικότερη ιδεολογικοπολιτική δουλειά, που περιορίζει την εμβέλεια και την επίδραση των α-

ντιδραστικών, αλλά και ψευτοεκουχρητιστικών απόψεων για το περιεχόμενο της ισοτιμίας και χειραφέτησης. Τέτοια είναι και η συγκεκριμένη περίπτωση της «κρυοσυντήρησης των ωρίων των εργαζομένων», όπως την προπαγανδίζει η «Apple».

Στην προκειμένη περίπτωση, η κοινωνική συνείδηση που καλλιεργείται από ένα αντιδραστικό εποικοδόμημα και στα δύο φύλα, αλλά ιδιαίτερα στις γυναίκες, σε συνδυασμό με τις ολοένα και λιγότερες δυνατότητες κάλυψης των ολοένα αυξανόμενων αναγκών για τις εργατικές τις λαϊκές οικογένειες και ιδιαίτερα τα νέα ζευγάρια, η α-κόμη και η καλλιέργεια στρεβλών αναγκών και προτύπων στον καπιταλισμό, έρχεται να προβάλλει ως ανάγκη της γυναίκας μια πραγματικά επιστημονική συμβολή στην αναπαραγωγή, όχι βεβαίως επειδή της χρειάζεται αυτή η μέθοδος προκειμένου να γίνει μητέρα, αλλά επειδή θέλουν να της επιβάλλουν την άποψη ότι η μητρότητα είναι εμπόδιο στη δουλειά της γυναίκας. Έρχονται λοιπόν οι καπιταλιστές και αξιοποιούν την επιστήμη, προωθώντας λύση τάχα υπέρ των γυναικών, ενώ αυτή είναι σχεδιασμένη στη βάση των αναγκών και των συμφερόντων τους. Την παρουσιάζουν τάχα ως εξασφάλιση ισότητας της γυναίκας στην παραγωγική δραστηριότητα, χωρίς απεμπόληση του αναπαραγωγικού της ρόλου που μπορεί να περιμένει μπροστά στους άλλους ρόλους μιας όμως ταξικής και δίκαιης κοινωνίας. Και να εκπληρωθεί σε συνθήκες που η γυναίκα θα έχει ήδη κατακτήσει τους άλλους ρόλους. Αν τα καταφέρει.

Και για μεν τις αστές κανένα πρόβλημα. Η καριέρα πάνω απ' όλα. Η ατομική ανέλιξη πάνω απ' όλα. Μια τέτοια συνείδηση και να απεμπολήσει τον αναπαραγωγικό της ρόλο μικρό ή καθόλου το κακό. Αλλά για τις εργάτριες; Αυτές ζουν την απειλή της απόλυσης λόγω εγκυμοσύνης. Η μητρότητα βρίσκεται στο παζάρ των κερδών των καπιταλιστών.

Σε τελευταία ανάλυση, η εκπλήρωση της αναπαραγωγικής φύσης της γυναίκας είναι συνδυασμός κοινωνικής και βιολογικής φύσης. Η κομβέντα με τη γυναίκα, που, για διάφορους λόγους, βλέπει τη δυσκολία να κάνει παιδί είναι κομβέντα «πόνου», γιατί ακριβώς η αναπαραγωγική διαδικασία είναι από τη φύση της χαρά.

Ενα αποκαλυπτικό ρεπορτάζ

Με το συγκεκριμένο ζήτημα ασχολήθηκε ο αστικός Τύπος με εκτεταμένα ρεπορτάζ. Βεβαίως, η αστική προπαγάνδα,

ζητήματα καθαρά κοινωνικά, όπως είναι αφενός το «γυναίκειο», αφετέρου η «αναπαραγωγή του ανθρώπου», τα αντιμετωπίζει από αντιδραστική σκοπιά, αλλά με το μανδύα μιας επίπλαστης επιστημονικότητας υποταγμένης στις επιδιώξεις του κεφαλαίου.

Είναι χαρακτηριστικό το ρεπορτάζ της «Καθημερινής» (28/10/2014) για το συγκεκριμένο θέμα. Γράφει:

«Το βιολογικό ρολόι των γυναικών και η επιβράδυνση του βρέθηκε εκ νέου στην επικαιρότητα, σπέρνοντας τη διχόνοια μεταξύ των απανταχού φεμινιστριών, εργαζόμενων γυναικών, γιατρών και νομικών. Αφορμή για την εν λόγω συζήτηση στάθηκε η ανακοίνωση της «Apple» ότι θα χρηματοδοτήσει την κρυοσυντήρηση ωρίων γυναικών υπαλλήλων της ότι θα χρηματοδοτήσει την κρυοσυντήρηση ωρίων γυναικών υπαλλήλων της, οι οποίες έτσι θα έχουν τη δυνατότητα να τεκνοποιήσουν σε μεγαλύτερη ηλικία, αφιερώνοντας τα παραδοσιακά «γόνιμα» χρόνια τους στην καριέρα. Κάποιοι μιλούν για χειραγώγηση των γυναικών, πολλοί διαβλέπουν «κέρδους» των εργοδοτών που θα κλείσουν συμφέροντες συνεργασίες με Κέντρα Εξωσωματικής...»

Το ζήτημα παραμένει, βέβαια, αν η πρόθεση της εταιρείας θα μετατραπεί συν τα χρόνια σε άγραφο «κανόνα» που θα καλούνται σιωπηλά να ακολουθούν όλοι. «Η εν λόγω ανακοίνωση δείχνει μια πρόθεση παράκαμψης και όχι επίλυσης του ζητούμενου, που δεν είναι άλλο από την ισοτιμία των δύο φύλων στον εργασιακό χώρο», δηλώνει στην «Κ» η γενική γραμματέας Ισότητας, Βάσω Κόλλια. «Εναποθέτει στους άμους των γυναικών την ευθύνη μιας απόφασης, δηλαδή της τεκνοποίησης και δημιουργίας της επόμενης γενιάς, που κανονικά θα έπρεπε να αφορά ολόκληρη την κοινωνία»...

Ο δρ. Παναγιώτης Βάκας, επίκουρος καθηγητής Γυναικολογίας στο ΕΚΠΑ, που εργάζεται στο Αρτείο είναι αναμφισβήτητα υπέρ της απόφασης για κρυοσυντήρηση των ωρίων. «Αυξάνει αισθητά την αυτοδιάθεση της γυναίκας, την απελευθερώνει από το άγχος» υπογραμμίζει, «της δίνει τη δυνατότητα να προσπαθήσει να τεκνοποιήσει μετά τα σαράντα με την αναπαραγωγική ικανότητα των 30 ετών, με ποσοστό επιτυχίας δηλαδή περίπου 40%, αξιοποιώντας το δικό της γενετικό υλικό».

Το συγκεκριμένο ρεπορτάζ είναι αποκαλυπτικό ως προς τις πολλές πτυχές του

συγκεκριμένου ζητήματος. Όχι μόνο της κρυοσυντήρησης, αλλά του αναπαραγωγικού ρόλου των γυναικών.

Θέλουν τη γυναίκα «εργαλείο»

Το ρεπορτάζ της «Καθημερινής» μιλά για «βιολογικό ρολόι των γυναικών και την επιβράδυνσή του. Κάποιοι μιλούν για χειραγώγηση των γυναικών, πολλοί διαβλέπουν «κέρδους» των εργοδοτών που θα κλείσουν συμφέροντες συνεργασίες με Κέντρα Εξωσωματικής». Η επιβράδυνση δεν είναι φυσιολογικό φαινόμενο, άρα γίνεται βία. Η επημέριδα παρουσιάζει τάχα πολλές διαφορετικές πτυχές του ζητήματος ως απώψεις διαφόρων, αλλά και η χειραγώγηση των γυναικών γίνεται από τους καπιταλιστές και το κέρδος από την εξωσωματική είναι των καπιταλιστών.

Μα αν εδώ η γυναίκα δε γίνεται «εργαλείο» τότε τι γίνεται;

Ταυτόχρονα, το ρεπορτάζ βάζει δίλημμα ως προς τη γενίκευση, όταν υπάρχει πληθώρα περιπτώσεων που είτε η νέα γυναίκα δεν μπορεί, για οικονομικούς λόγους, να κάνει παιδί, είτε επειδή φοβάται την απόλυση πάλι δεν κάνει παιδί. Κοινωνικοοικονομικοί παράγοντες αναστολής της μητρότητας. Αλλά ακόμη και έτσι πώς μια εργάτρια να αντιμετωπίσει το τεράστιο κόστος της κρυοσυντήρησης και στη συνέχεια της εξωσωματικής; Εδώ φαίνεται καθαρά ότι στον καπιταλισμό η επιστήμη και τα επιτεύγματά της είναι ταξικά.

Το ρεπορτάζ μιλά για ισότητα των δύο φύλων στον εργασιακό χώρο. Δε θα σταθούμε εδώ στην αντιδραστική άποψη της ισότητας των φύλων. Γιατί η σωστή αντιμετώπιση δεν είναι αυτή, αλλά η ισότητα που, στη βάση της, βρίσκεται η βιολογική διαφορετικότητα των φύλων και των δεδομένων του αναπαραγωγικού ρόλου των γυναικών φύλου. Αλλά στο γεγονός ότι «το βιολογικό ρολόι των γυναικών» που γράφει, ο σεβασμός του και η δημιουργία προϋποθέσεων να υπάρχει χωρίς να «βιάζεται» είναι πρωταρχικό ζήτημα στην ιδιότητα που λέει το ρεπορτάζ, στην ισότητα που λέμε εμείς. Και αυτό δεν είναι ατομικό ζήτημα, δεν είναι μόνο υπόθεση των δύο φύλων και των διαπροσωπικών τους σχέσεων, αλλά είναι ένα βαθιά κοινωνικό ζήτημα διαλεκτικά δεμένο με τη διαπροσωπική σχέση των δύο φύλων.

Η γενική γραμματέας Ισότητας επίσης δείχνει το μέγεθος της υποκρισίας της αστικής πολιτικής απέναντι στις γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων. Γιατί θέτει το ζήτημα του αναπαραγωγικού ρόλου ως κοινωνικό που

ωαρίων εργαζόμενων γυναικών

πρέπει η κοινωνία να αποφασίζει και όχι η γυναίκα ατομικά, αλλά συγκαλύπτει ότι σ' αυτήν την κοινωνία κυρίαρχο είναι οι καπιταλιστές, αυτοί επιβάλλουν τη θέλησή τους. Αρα υποτάσσουν και τη μητρότητα στις επιδιώξεις τους. Η ίδια στέκεται σαν «Πόντιος Πιλάτος» στο συγκεκριμένο θέμα. Γιατί η πολιτική της υπηρετεί τους καπιταλιστές. Επίσης, η γραμματέας Ισότητας δεν ανοίγει στις γυναίκες όλο το περιεχόμενο και τα δεδομένα, όπως για παράδειγμα το τεράστιο κόστος φύλαξης των ωαρίων και της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής που οι γυναίκες και τα ζευγάρια από τα φτωχά λαϊκά στρώματα δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν, δεν προβάλλει τον κοινωνικό ρόλο της αναπαραγωγικής φύσης της γυναίκας ως πρωταρχικό ζήτημα για την κοινωνία και για τα δύο φύλα (αυτή είναι η αστική προσέγγιση, ιδεολογία και πολιτική), άρα προσαρμόζει και επιπλέον θα χρησιμοποιήσει την έρευνα, για να επιδράσει στη συνείδηση των γυναικών, ώστε να υποτάξουν την υπόθεση της μητρότητας στις επιδιώξεις των καπιταλιστών και μάλιστα με μέθοδο που να θεωρούν ότι είναι προς όφελός τους.

Όσο για την άποψη του «δρ. Παναγιώτη Βόκα, επίκουρου καθηγητή Γυναικολογίας στο ΕΚΠΑ, που εργάζεται στο Αρεταίειο», αυτός απελευθέρωσε ήδη τη γυναίκα! Και με την αντιδραστική «θεωρία της αυτοδιάθεσης». Ουσιαστικά, προβάλλει μια αντιδραστική κοινωνική αντίληψη ως συμφέρουσα στις γυναίκες, εμφανίζοντας την επιπλέον αστική ιδιότητα των φύλων, ούτε λίγο ούτε πολύ ως «κάνω κουμάντο στον εαυτό μου», όταν αυτό υπαγορεύεται από τις επιδιώξεις των επιχειρηματικών ομίλων στους οποίους η γυναίκα και η μητρότητα γίνονται υποχείρια. Ταυτόχρονα, καλλιεργείται και η αντίληψη της «αυτοδιάθεσης του σώματος» ως αναπαραγωγικής μηχανής. Η «αυτοδιάθεση» είναι αυταπάτη (το κεφάλαιο κάνει κουμάντο και σπρώχνει σ' αυτό), ενώ καταπιέζει την κοινωνική ουσία

της μητρότητας και την ανάπτυξη της πληρότητας της γυναίκας με την πραγματοποίηση του αναπαραγωγικού της ρόλου με ελεύθερη δική της επιλογή και όχι υπό τη σπάθη του εργοδότη.

Εδώ παρουσιάζεται ένα επιστημονικό επίτευγμα ως μέσο αντιμετώπισης όχι βιολογικών δυσκολιών στην αναπαραγωγική διαδικασία, αλλά ως απαίτηση του κεφαλαίου. Και το περνά μάλιστα ως πρόοδο! Η αστική υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο. Το μόνο ελαφρυντικό του γιατρού είναι ότι μιλά για γυναίκες «ψαγμένες», άρα για αστές ή γυναίκες από τα ανώτερα μεσοία στρώματα.

Και όλ' αυτά ταυτόχρονα με την καλλιέργεια ανάλογης συνείδησης, με τα πρότυπα γυναικών αλλά και ανδρών που προβάλλουν τα αστικά επιτεύγματα, ειδικά τα αστικά ΜΜΕ, ένα κράμα ατομικής ανέλιξης, μέσω ανταγωνισμού, σε πεδία εύκολου πλουτισμού, και ταυτόχρονα εκχυδαισμού των σχέσεων των δύο φύλων πέρα και έξω από κάθε αναφορά στη σχέση του ανθρώ-

που με την κοινωνία. Αλλά αυτά βολεύουν τους αστούς. Ιδιαίτερα σήμερα που η γυναίκα μπορεί να απολαμβάνει δικαιώματα, που πριν από πολλά χρόνια ήταν απρόσιτα στις γυναίκες. Μπορεί να έχει πιο ελεύθερο τρόπο ζωής, που κατάφερε να ανέβει τα σκαλοπάτια της μόρφωσης, που σε μεγάλο βαθμό κατάφερε να ξεφύγει από την αντιδραστική αντίληψη για τη βιολογική κατωτερότητα της γυναίκας και τον περιορισμό της στο μητρικό ρόλο, να ενστερνιστεί ριζοσπαστικές και γνήσιες προοδευτικές ιδέες για την ισοτιμία των φύλων. Και δημιουργούν πολλαπλά στοιχεία χειραγώγησης.

Γονείς και παιδιά

Υπάρχει και ένα ζήτημα που έχει σχέση με το παιδί. Η επικονομία των γονιών μαζί του αποτελεί την απαρχή της κοινωνικοποίησής του. Η επιστήμη της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής έχει φτάσει στο σημείο να μπορεί να γεννά γυναίκα σε μεγά-

λή ηλικία. Έχει ήδη επιτευχθεί με την παρένθετη μητέρα που γέννησε το παιδί της κόρης της. Ποια όμως μπορεί να είναι η επικοινωνία και η διαπαιδαγωγική επιδραση των γονιών μεγάλης ηλικίας σε παιδιά, στους εκτός της οικογένειας παραγοντες κοινωνικοποίησης όπως σχολείο, συναναστροφή με παιδιά που έχουν νέους γονείς κ.λπ.; Δεν είναι ένας παράγοντας που για την ολόπλευρη διαμόρφωση υγιών ανθρώπων στην κοινωνία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, ώστε να μην παραβιάζεται το «βιολογικό ρολόι» των γυναικών επειδή έτσι το θέλει η «Apple» και η κάθε «Apple»; Θα το αφήσουμε λοιπόν έτσι το ζήτημα; Με δεδομένο ότι για τις εργαζόμενες γυναίκες, τις γυναίκες των φτωχών λαϊκών στρωμάτων απ' όποια μεριά και αν το πιάσεις το ζήτημα, είναι αντιδραστικό. Οι εργαζόμενες πότε θα ολοκληρώσουν την «καριέρα» τους για να γίνουν μητέρες; Μήπως όταν, κατά τη γνώμη των επιχειρήσεων, γίνουν αντιπαραγωγικές και τις πετάξουν σαν σπαγμένες λεμονόκουπες; Μάλλον τότε θα έχουν όλο τον ελεύθερο χρόνο να κάνουν οικογένεια και παιδιά. Η ουσία είναι ότι ρίχνουν στη συνείδησή τους το δηλητήριο πως η αναβολή της μητρότητας, μια αναγκαστική επιλογή που γίνεται από πολλές γυναίκες κάτω από το βάρος των εργασιακών σχέσεων, των χαμηλών μισθών και της έλλειψης δημόσιων και δωρεάν υπηρεσιών αναγκών για την οικογένεια, μπορεί να είναι μια συμφέρουσα «λύση» για τους εργοδότες και για τις ίδιες.

Τούτη η ιστορία κάνει επίκαιρο το στίχο του τραγουδιού της Ελένης Βιτάλη «είμαι εδάρτημα εγώ της μητρότητας σας κι ο γιος μου τ' ανταλλακτικό». Αλλά για την εργατική τάξη και τους συμμάχους της το ζήτημα δεν είναι οι διαπιστώσεις, αλλά να αλλάξουν αυτόν τον κόσμο, δηλαδή να καταργήσουν τις σχέσεις παραγωγής που επιβάλλουν την κοινωνική σκλαβιά, για την κοινωνική απελευθέρωση, ώστε να δημιουργούνται οι συνθήκες ανύψωσης της γυναίκας στη θέση της πραγματικής ισοτιμίας.

Η προστασία της μητρότητας εξασφαλισμένη στο σοσιαλισμό

Η σοσιαλιστική εξουσία έθεσε τις βάσεις για την κατήργηση της καταπίεσης της γυναίκας. Το σοσιαλιστικό κράτος πάντοτε θεωρούσε σαν ένα από τα βασικά του καθήκοντα την προστασία της μητέρας και του παιδιού και την εξασφάλιση στη γυναίκα εκείνων των συνθηκών, που θα της επιτρέπουν να συνδυάζει την παραγωγική και κοινωνική δραστηριότητα, με τη μητρότητα και την ανατροφή των παιδιών της. Η εργατική νομοθεσία προέβλεπε την εξασφάλιση της εργασίας των γυναικών, ιδιαίτερα στην περίοδο της εγκυμοσύνης. Οι έγκυες απαλλάσσονταν από τις υπερωρίες και τη νυχτερινή εργασία και μετατίθενταν σε πιο ελαφριές δουλειές.

Στη Σοβιετική Ένωση

Στα χρόνια της σοβιετικής εξουσίας, οργανώθηκε δίκτυο ιατρικών για την παρακολούθηση των γυναικών στα μαιευτήρια και τα γυναικολογικά τμήματα των νοσοκομείων. Παρόμοιο δίκτυο λειτουργούσε στα χωριά και στα χωλός. Το πρόβλημα της εξασφάλισης νοσοκομειακής περίθαλψης κατά τον τοκετό για όλες τις γυναίκες είχε λυθεί ολοκληρωτικά.

Η συστηματική παρακολούθηση της υγείας της γυναίκας επέτρεπε την πρόληψη πολλών παθήσεων της μητέρας και του μωρού, την αποφυγή περιπλοκών κατά τη γέννα. Η οργάνωση της φροντίδας για τις έγκυες περιλάμβανε στενή παρακολούθηση τους με εξετάσεις και ιατρικές συμβουλές και εξασφάλιση ειδικής ιατρικής βοήθειας κατά και μετά τον τοκετό, με αποτέλεσμα να μειωθεί σημαντικά η θνησιμότητα των μητέρων και των βρεφών.

Την προστασία της υγείας των παιδιών αναλάμβαναν τα ιδρύματα για τη θεραπεία και την πρόληψη παιδικών ασθενειών, τα νοσοκομεία παιδιών, πολυκλινικές, παιδικά τμήματα των γενικών νοσοκομείων, σανατόρια, βρεφικοί και παιδικοί σταθμοί, τμήματα σχολικής υγιεινής, υγειονομικοί σταθμοί κ.ά. Βασικό ρόλο στην ιατρική περίθαλψη των παιδιών έπαιζαν οι παιδικές πολυκλινί-

κές και τα εξωτερικά ιατρεία. Για πρώτη φορά στον κόσμο καθιερώθηκε η γενική υποχρεωτική ιατρική παρακολούθηση των παιδιών από παιδίατρος και μόνιμες νοσοκόμες.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτής της φροντίδας ήταν η αύξηση του αριθμού των μαιευτηρίων και των γυναικολόγων, των παιδικών πολυκλινικών, του αριθμού των κλινών για τις έγκυες, τις λεγόμενες και για εκείνες που πάσχουν από γυναικολογικές παθήσεις, καθώς και των ιατρείων που παρακολουθούν τις γυναίκες. Το 1987, στην ΕΣΣΔ λειτουργούσε το κρατικό σύστημα προστασίας της μητέρας και του παιδιού, στο οποίο εντάσσονταν, ανάμεσα σ' άλλα, πάνω από 28 χιλιάδες γυναικεία ιατρεία και παιδικές πολυκλινικές.

Μέσα στη χρονική περίοδο 1940 - 1974, οι μαιευτήρες - γυναικολόγοι αυξήθηκαν περίπου κατά 400% (από 10.600 φτάνουν τους 47.400). Την ίδια περίοδο, στα σχετικά Κέντρα Υγείας, οι μαιές αυξήθηκαν γύρω στο 350% (από 68.100 στις 244.100). Τα κρεβάτια για γυναικολογικές αρρώστιες και για εγκύους γυναικες και λεγόμενες γύρω στο 200% (από 180.700 σε 388.200). Τα ιατρεία για γυναικολογικές συμβουλές και οι παιδικές κλινικές κατά 250% (από 8.600 σε 22.100). Οι παιδίατροι, πάνω από 450% (από 19.400 σε 91.500).

Η προσοχή του σοβιετικού συστήματος Πρόνοιας ήταν η σοβαρή στήριξη στους εργαζόμενους γονείς, στην ανατροφή και διαπαιδαγώγηση ενός παιδιού. Το 1987 πάνω από 16 εκατομμύρια Σοβιετικά παιδιά πήγαιναν σε 140 χιλιάδες παιδικούς σταθμούς. Το κράτος κάλυπτε τα 4/5 των εξόδων συντήρησής τους. Το ποσό που πλήρωναν οι γονείς δεν κάλυπτε ούτε καν το κόστος διατροφής των παιδιών, ενώ ορισμένες οικογένειες - οι πολύτεχνες ή με χαμηλά εισοδήματα - απαλλάσσονταν από κάθε πληρωμή. Τα παιδιά μέχρι την ηλικία των 3 χρόνων δικαιούνταν δωρεάν φάρμακα.

Στην ΕΣΣΔ, το προσωπικό στο προσολικό σύστημα Εκπαίδευσης (για παιδιά μέχρι 3 ετών) αποτελούσαν επιπρόσθετοι ειδικοί

εκπαιδευμένοι για την αποστολή τους. Δάσκαλοι, ιατρικοί εργάτες, εκπαιδευτικοί βοηθοί. Το πρόγραμμα και τα γεύματα ήταν επιστημονικά προγραμματισμένα. Για τους μαθητές υπήρχαν τα οικοτροφεία. Εκεί, στις «ομάδες μεγαλύτερης διάρκειας παραμονής», το παιδί γεμμάτιζε, ξεκουραζόταν, πήγαινε βόλτα, έτοιμαζε τα μαθήματα του, σχολούσαν με τον αθλητισμό, μέχρι οι γονείς του να σχολάσουν από τη δουλειά.

Στη Γερμανική Λαοκρατική Δημοκρατία

Στη Γερμανική Λαοκρατική Δημοκρατία, το πυκνό δίκτυο εξωνοσοκομειακών μονάδων Υγείας εξασφάλιζε την προστασία της μητρότητας και της αναπαραγωγικής ικανότητας της γυναίκας σε όλα τα σχετικά στάδια. Δηλαδή, πριν τη σύλληψη του εμβρύου, κατά τη διάρκεια της κυοφορίας αλλά και μετά τον τοκετό. Η πλήρης ιατρική εξέταση της γυναίκας ήταν υποχρεωτική, γινόταν τουλάχιστον μια φορά το χρόνο, με εκτενή γυναικολογική εξέταση. Ακόμα πιο τακτικές ήταν οι ιατρικές συμβουλές, ειδικά προς τις μητέρες. Σε κάθε περίπτωση, το δημόσιο και δωρεάν σύστημα Υγείας κάλυπτε οποιαδήποτε ανάγκη.

Αν μια εργαζόμενη είχε δύο παιδιά, διατίθουσε δικαιώματα μειωμένου ωραρίου μέχρι τα παιδιά της να συμπληρώσουν τα 16 τους χρόνια. Το φαγητό που σερβίρονταν στις τραπεζαρίες των εργοστασίων για τις έγκυες εργαζόμενες ήταν ειδικό για την πέψη τους και εντελώς δωρεάν (όταν οι υπόλοιποι πλήρωναν 2-3 μάρκα για 5-6 πικνίλες φαγητό).

Ιδιαίτερη κρατική στήριξη απολάμβαναν οι μητέρες χωρίς σύζυγο, όπως και οι πολύτεχνες οικογένειες. Μεταξύ άλλων, είχαν προτεραιότητα στις θέσεις των παιδικών σταθμών και των νηπιαγωγείων, σε προληπτικές άδειες και διακοπές. Στα τέλη της δεκαετίας του 1970, το 60% των βρεφών στην ΓΔΔ πήγαινε σε βρεφικούς σταθμούς και το 86% των λίγο μεγαλύτερων σε παιδικούς σταθμούς.

ΕΥΔΑΠ

Πηγή Ζωής και Προσφοράς

Ειδικά τιμολόγια για ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, διακανονισμοί οφειλών στα νοικοκυριά και διαγραφή χρεών σε κοινωνικά ιδρύματα βρίσκονται στο επίκεντρο των δράσεων της επιχείρησης

Το δυναμικό τρίπτυχο κοινωνία, άνθρωπος και φυσικό περιβάλλον αποτελεί διαχρονικά τον κατευθυντήριο άξονα στον οποίο αναπτύσσεται η ΕΥΔΑΠ τη δράση της, εντάσσοντας τις αρχές της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης στο σύνολο των ενεργειών της. Κυρίαρχος στόχος είναι η προαγωγή της κοινωνικής συνοχής και η προστασία του περιβάλλοντος, παράλληλα με την εφαρμογή των αρχών της βιώσιμης ανάπτυξης.

Η ΕΥΔΑΠ επιδεικνύει συστηματικά κοινωνική υπευθυνότητα μέσα από την υλοποίηση οργανωμένων δράσεων με γνώμονα την κοινωνική συνεισφορά. Στο πλαίσιο αυτό παρέχει ειδικά τιμολόγια χαμηλής χρέωσης σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, όπως φιλανθρωπικά ιδρύματα, πολύτεκνες και μονογονεϊκές οικογένειες με τρία παιδιά, καθώς και σε υπέρηλικες άνω των 75 ετών με χαμηλό εισόδημα. Από τη συγκεκριμένη παροχή υπολογίζεται ότι θα επωφεληθούν περίπου 18.000 οικογένειες.

Επίσης, η ΕΥΔΑΠ θέτει σε εφαρμογή νέο πρόγραμμα διακανονισμού οφειλών καταναλωτών, που περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις κοινωνικού χαρακτήρα για την καλύτερη εξυπηρέτηση του ελληνικού νοικοκυριού το οποίο πλήττεται από την κρίση. Μεταξύ αυτών, περιλαμβάνονται:

Απλοποίηση της διαδικασίας διακανονισμού και γρήγορη έγκριση των αιτημάτων χωρίς την υποχρέωση υποβολής πλήθους δικαιολογητικών. Το πρόγραμμα των διακανονισμών γίνεται ευνοϊκότερο για τον πελάτη με αποδεδειγμένη οικονομική δυσκολία με αύξηση των δόσεων μέχρι και 36.

Προσωρινή αναστολή των μέτρων αναγκαστικής εισπραξης, βάσει του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων και μέχρι ποσού 3.000 ευρώ, υπό την προϋπόθεση της έγκαιρης προσέλευσης των οφειλετών για το διακανονισμό της αποπληρωμής των χρεών τους σε δόσεις, σύμφωνα με

τη νέα πολιτική της Εταιρίας.

Επεκτείνοντας την κοινωνική της δράση, η ΕΥΔΑΠ προβαίνει επίσης και στη διαγραφή χρεών σε κοινωνικά ιδρύματα, όπως το Ασυλο Ανιάτων, και στηρίζει συστηματικά κοινωνικά ιδρύματα, φιλανθρωπικές οργανώσεις, υπηρεσίες Υγείας και Παιδείας με αναγνωρισμένη κοινωνική προσφορά.

Η Εταιρία συμβάλλει επίσης και στη διαμόρφωση μιας υπεύθυνης περιβαλλοντικής συμπεριφοράς και την υιοθέτηση προτύπων που διασφαλίζουν την προστασία του περιβάλλοντος. Η επιτυχής διεξαγωγή στην ΕΥΔΑΠ του Εκπαιδευτικού Περιβαλλοντικού Προγράμματος αποτελεί την αιχμή του δόρατος της περιβαλλοντικής δράσης της και απόδειξη του πολυδιάστατου έργου που επιτελεί.

Αξίζει να σημειωθεί ότι περισσότεροι από 20.000 μαθητές, κυρίως της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, παρακολουθούν κάθε χρόνο το εν λόγω πρόγραμμα εντελώς δωρεάν. Οι μαθητές κατανοούν έννοιες πολύπλοκες, όπως ύδρευση, αποχέτευση, βιολογικοί σταθμοί, ερημοποίηση και λειψυδρία, χάρη στον εύληπτο τρόπο με τον οποίο πραγματοποιείται το εκπαιδευτικό πρόγραμμα που είναι εξοπλισμένο με τα πιο σύγχρονα υλικότεχνικά και ηλεκτρονικά μέσα. Το πρόγραμμα ολοκληρώνεται με τη διανομή στα παιδιά εκπαιδευτικού υλικού και αναμνηστικών δώρων και τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων, όπου οι μαθητές συμμετέχουν ενεργά.

Η ανάπτυξη ενός ανθρωποκεντρικού και υπεύθυνου οργανισμού, όπου ικανοποιημένοι και αφοσιωμένοι εργαζόμενοι λειτουργούν συλλογικά και με ανεπτυγμένο το αίσθημα της ομαδικότητας και αυτοδέσμευσης, δημιουργώντας αξία και εξασφαλίζοντας την ανάπτυξη της Εταιρίας, αποτελεί πρωταρχικό στόχο για την ΕΥΔΑΠ.

Γι' αυτό η επιχείρηση εφαρμόζει σύγχρονες τεχνικές διαχείρισης και ανάπτυξης των εργαζομένων, εστιάζοντας στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων τους και επενδύοντας διαρκώς στο ανθρώπινο δυναμικό, στην παραγωγικότητα, όπως επίσης και σε θέματα υγιεινής και ασφάλειας.

Στόχος της ΕΥΔΑΠ είναι η συνεχής πρόοδος και ανάπτυξη της και η δημιουργία προοπτικών ευημερίας για ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο. Γι' αυτό καθεμία δράση και πρωτοβουλία υλοποιείται πάντοτε με σεβασμό στον άνθρωπο, στην κοινωνία και το περιβάλλον. ■

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ
ΕΛΛΗΝΕΣ

Το ΧΩΝΙ

41

ΚΥΡΙΑΚΗ 28
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
2014

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ,
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

Ρυθμίστε τα επιδοτούμενα τραπεζικά δάνεια του πρώην ΟΕΚ

Το ζήτημα της ρύθμισης των επιδοτούμενων τραπεζικών δανείων του πρώην Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας θέτει η **Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά**. Η ΣΤ' αντιπρόεδρος της Βουλής και βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων, σε ερώτησή της προς τον υπουργό Εργασίας (**Γιάννη Βρούτση**), αναφέρει ότι «με κοινή απόφαση, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΕΔ, ως καθολικού διαδόχου του πρώην ΟΕΚ, καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία, ο τρόπος και ο χρόνος υπαγωγής δικαιούχων του πρώην ΟΕΚ σε ρύθμιση οφειλών, καθώς και κάθε σχετικό θέμα που προκύπτει από τα δάνεια, που έλαβαν από πιστωτικά ιδρύματα με επιδότηση επιτοκίων από τον πρώην ΟΕΚ. Υπό τον όρο ότι δεν έχουν υπερβεί, κατά το χρόνο υ-

ποβολής της αίτησης, τη συμβατική προθεσμία διακοπής δηλαδή (για ληξιπρόθεσμη οφειλή μεγαλύτερη του ισόποσου των 6 μηνιαίων τοκοχρεολυτικών δόσεων) και ότι παραμένει αμετάβλητο το συνολικά καταβαλλόμενο ποσό επιδότησης, όπως αυτό εκτιμάται με βάση το ισχύον επιτόκιο του δανείου». Σύμφωνα, μάλιστα, με τη βουλευτή, με την απόφαση της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού δύνανται να προβλεφθεί και η υποχρεωτική για τα πιστωτικά ιδρύματα επιμήκυνση των δανείων μέχρι, κατ' ανώτατο όριο, τα 10 έτη ως μονομερές δικαίωμα του δανειολήπτη. Η κυρία Κόλλια-Τσαρουχά ρωτά τον Γιάννη Βρούτση αν οι ισχύουσες ρυθμίσεις καλύπτουν και διευκολύνουν τις ειδικές κατηγορίες δανειοληπτών, όπως οι πολύτεκνοι και οι τρίτεκνοι.

Υποστηρίξτε τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών

Το θέμα της λειτουργίας των δομών στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών με Αναπηρίες, θέτει σε ερώτησή του ο **Παύλος Χαϊκάλης**. Ο βουλευτής της Αττικής, με ερώτησή του προς τον υπουργό Εργασίας (**Γιάννη Βρούτση**), ανέφερε ότι υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα που ταλανίζουν τις δομές των παραπάνω κέντρων, τα οποία χρήζουν άμεσης και οριστικής επίλυσης.

Συγκεκριμένα, όπως λέει ο κ. Χαϊκάλης, η χρηματοδότηση των υφιστάμενων δομών, η οποία γίνεται μέσα από το πρόγραμμα «Εναρμόνιση Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής» του υπουργείου Εργασίας βασίζεται κυρίως στην εξασφάλιση πόρων από τα προγράμματα του ΕΣΠΑ αλλά και από εθνικούς πόρους. Σύμφωνα με τον βουλευτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων, αυτά τα κέντρα απασχόλησης είναι μείζονος σημασίας για την ελληνική κοινωνία και επιτελούν κοινωνικό ρόλο, άρα και η λειτουργία τους θα πρέπει να εξασφαλιστεί σε μόνιμη βάση και όχι υπό προϋποθέσεις που καλλιεργούν κλίμα ανασφάλειας, τόσο για τους εργαζόμενους όσο και στους γονείς-ωφελούμενους.

Γι' αυτό ο κ. Χαϊκάλης ρωτά τον αρμόδιο υπουργό αν τα συγκεκριμένα κέντρα θα συμπεριληφθούν στο οργανόγραμμα των κοινωνικών υπηρεσιών των ΟΤΑ και αν θα δημιουργηθεί ένας φορέας που θα εξασφαλίζει την ομαλή χρηματοδότηση και λειτουργία και θα ασκείται αποκλειστικά με τις εν λόγω δομές προκειμένου αυτές να λειτουργούν, όπως αρμόζει σε ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ,
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Δώστε λύση στα θύματα των «stage»

Ερώτηση προς τον υπουργό Εργασίας (**Γιάννη Βρούτση**) για το τι απέγιναν τα θύματα των προγραμμάτων «stage» κατέθεσε ο πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος και βουλευτής των ΑΝΕΛ, **Νίκος Νικολόπουλος**. Όπως επισημαίνει, οι περισσότεροι από εκείνους που συμμετείχαν σε αυτά τα προγράμματα και κατέφυγαν στη Δικαιοσύνη προκειμένου να μονιμοποιηθούν, δικαιώθηκαν μόνο σε επίπεδο μισθολογικής εξομίσωσης με τους δημοσίους υπαλλήλους και πουθενά αλλού. «Δεν συνέβη, ωστόσο, το ίδιο με την ανανέωση των συμβάσεών τους, καθώς και με την πρόσληψή τους με σύμβαση αορίστου χρόνου, όπως ήταν και το ζητούμενο από τους ανθρώπους στα «stage», αναφέρει ο κ. Νικολόπουλος. Και ζητά να μάθει αν θα ληφθεί πολιτική απόφαση ούτως ώστε να επιλυθούν νομότητα οι εργασιακές και ασφαλιστικές εκκρεμότητες εκείνων που προσέφεραν τις υπηρεσίες τους ως «stage». Ακόμη, ζητά να αποδοθούν τα προβλεπόμενα σε όσους εργάζονταν τόσα χρόνια στα συγκεκριμένα πόστα.

Μην αποδεκατίζετε τις επαγγελματικές σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ,
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΒΡΟΥ

Τη δυσλειτουργία των ΕΠΑΣ Μαθητείας του ΟΑΕΔ θέτει ο **Μαρίνος Ουζουνίδης**. Ο βουλευτής Εβρου των Ανεξάρτητων Ελλήνων, με ερώτησή του προς τον υπουργό Εργασίας (**Γιάννη Βρούτση**), αναφέρει ότι το υπουργείο Παιδείας, σε συνεργασία με τον ΟΑΕΔ, προέβη στην αναβάθμιση του συστήματος μαθητείας, με απώτερο σκοπό τη βέλτιστη σύνδεση της επαγγελματικής κατάρτισης με την αγορά εργασίας μέσω της εκπόνησης πρακτικής άσκησης. Με βάση αυτό το πρόγραμμα ιδρύθηκαν 51 επαγγελματικές σχολές μαθητείας, οι οποίες ανήκουν στην τυπική εκπαίδευση και παρέχουν πτυχίο επιπέδου 3, με ποικίλες ειδικότητες, τις οποίες μπορούν να επιλέξουν οι μαθητές. Όπως υποστηρίζει ο κ. Ουζουνίδης, «η αυτονόητη διαδικασία της έναρξης κάθε εκπαιδευτικής χρονιάς, τείνει να γίνει εφιάλτης για κάθε -τέτοιον είδους- σχολή. Φέτος, μάλιστα, τα μαθήματα ξεκίνησαν στις εκπαιδευτικές μονάδες του ΟΑΕΔ μόλις στις αρχές του προηγούμενου μήνα. Ο λόγος αυτής της τρομακτικής καθυστέρησης ήταν η μη έγκαιρη ολοκλήρωση της διαδικασίας μοριοδότησης των ωρομισθίων εκπαιδευτικών, ενώ το μόνιμο προσωπικό ήταν και παραμένει αποδεκατισμένο. Γι' αυτό ο βουλευτής των ΑΝΕΛ ρωτά τους λόγους για τους οποίους αποδυναμώνει ο στοιχειώδης προγραμματισμός, καθώς και πότε αλλά και με ποιους τρόπους θα αναπληρωθούν οι χαμένες διδακτικές ώρες.

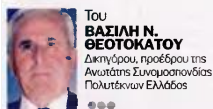
ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

4. Η ΕΚΘΕΣΗ ΗΣ ΚΟΜΙΣΙΟΝ ΓΙΑ ΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ...

Μέσο: ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 28/12/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 28/12/2014

Σελίδα: 10

Του
**ΒΑΣΙΛΗ Ν.
ΘΕΟΔΩΚΑΤΟΥ**
Δικηγόρου, προέδρου της
Ανωτάτης Συνομοσπονδίας
Πολιτικών Ελλάδος

Δημοσιεύθηκε στις ημερήσιες εφημερίδες (11.11.2014) απόσπασμα από την έκθεση της Κομισιόν που παρουσιάζει τα στοιχεία για τη γήρανση του πληθυσμού στην Ευρώπη.

Τα στοιχεία για την Ελλάδα είναι εφιαλτικά ενώ η έκθεση αναφέρει ότι τα επόμενα χρόνια η εικόνα της Ελλάδος θα είναι «δραματική». Αναγράφεται στην έκθεση, μεταξύ άλλων, ότι το εργατικό δυναμικό της χώρας (άτομα ευρισκόμενα σε παραγωγική ηλικία), δηλαδή οι έχοντες ηλικία 15 έως 64 ετών, θα μειωθεί από 7.190.000 το 2013 στα 7.085.000 το 2015 και θα συνεχίσει τον κατήφορο για να κατέλθει το 2060 στα 4.639.000 (απώλεια 2.551.000 ατόμων ικανών να εργασθούν)! Ακόμη, ο πληθυσμός των ατόμων ηλικίας άνω των 65 ετών θα αυξηθεί κατά 12,7%, δηλαδή

Η έκθεση της Κομισιόν για την Ελλάδα των γερόντων, των ανέργων και των αντιπαραγωγικών ανθρώπων

από το 20,2% που είναι σήμερα θα ανέλθει στο 32,9%, δηλαδή το 1/3 του πληθυσμού θα αποτελείται από ηλικιωμένους άνω των 65 ετών! Συμπεραίνει, δε, η εφημερίδα «ΕΣΤΙΑ» (11.11.2014), αναφερομένη στην παραπάνω έκθεση, ότι: «Δυστυχώς η χώρα μας εξελίσσεται σε χώρα γερόντων, ανέργων και αντιπαραγωγικών ανθρώπων». Δεν χρειάζονται βεβαίως η έκθεση της Κομισιόν για να αντιληφθεί κάθε νοήμων πολίτης αυτής της πατρίδας ότι η Ελλάς τελειώνει και βαδίζει ολοτακώς προς το τέλος της Ιστορίας της, όταν μάλιστα τα στοιχεία που είχε δώσει στη δημοσιότητα η ΕΛΣΤΑΤ έδειχναν καθαρά ότι δεν υπάρχει μέλλον. Η «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» (21.10.2014) επισήμανε το θλιβερό κατόντημά μας με το πρωτοσέλιδο δημοσίευσμά της (της δημοσιογράφου κ. Νίνας Δασκαλοπούλου) με τίτλο: «Θα γίνω ποτέ μάνα επί Μνημονίου;», στο

οποίο και παρέθετε στοιχεία για τη δραματική μείωση των γεννήσεων. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά και το 2014 οι γεννήσεις θα βρεθούν πολύ κάτω από τις 100.000, δεδομένου ότι από τις αρ-

χές μέχρι τον Αύγουστο του 2014 έχουν καταγραφεί μόλις 56.280 γεννήσεις, ενώ οι θάνατοι το ίδιο διάστημα έχουν ανέλθει στους 71.236! Η εφιαλτική αυτή κατάσταση θα εξελιχθεί πολύ χειρότερα

εάν ληφθεί υπ' όψιν το ομόφωνο πόρισμα της Βουλής των Ελλήνων του Φεβρουαρίου 1993, που προέβλεπε (βλ. σελ. 26) ότι το 2021 οι άνω των 65 ετών θα αποτελούν στην Ελλάδα το 19,3% του πληθυσμού. Ωστόσο η πραγματικότητα είναι πολύ χειρότερη αφού το ποσοστό αυτό των ηλικιωμένων το 2014 έχει φθάσει στο 20,2%! Τι άλλο πρέπει να περιμένουμε για να ξυπνήσουμε από τον λήθαργο στον οποίο έχουμε περιπέσει; Η πολιτική ηγεσία αγράν αγοράζει. Η μεν (συλ)κυβέρνηση έχει θέσει στο στάχαστρο τους πολυτέκνους, πληττοντάς τους ανελέητα με όποιο μέτρο λαμβάνει, η δε, ορεγομένη την εξουσία, αντιπολίτευση ούτε καν καταδέχεται να σχολιάσει το θέμα που αφορά την ίδια την ύπαρξη του έθνους! Μωραίνει, πράγματι, Κύριος ος βούλκεται απολέσει. Το ενδιαφέρον της πολιτικής ηγεσίας εξαντλείται στον αγώνα για την εξου-

σία. Ο ελληνικός λαός, όμως, γιατί έχει περιπέσει σε χειμερία νάρκη και ο ίδιος αποδέχεται αυτή την κατάσταση που οδηγεί στην εσφράνισή του; Δεν είναι η οικονομική κρίση που οδηγεί σ' αυτό το κατόντημα. Και το 1932 η Ελλάς κήρυξε πτώχευση και η οικονομική κατάσταση ήταν πολύ χειρότερη από τη σημερινή, αλλά οι Έλληνες τα επόμενα τρία χρόνια έστησαν μια ολόκληρη πόλη των 280.000 κατοίκων, αφού οι γεννήσεις υπερτερούσαν των θανάτων κατά τον αριθμό αυτό. Είναι πολύ μεγαλύτερη η ήθική κρίση, αφού ο λαός έχει πλέον απωλέσει τις ρίζες. Έχει απωλέσει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που τον έκαναν να επιβιώσει μέσα από κακουχίες, πείνα, καταστροφές και κάθε είδους καταιγίδες. Ακόμη και η πνευματική ηγεσία καθυβεί υπό μανδράγο. Η Ακαδημία ουδώς ανησυχεί και οι άνθρωποι του πνεύματος, όσοι έχουν απομείνει, αναπαύονται το ζήτημα, ως εάν αυτό να αφορά άλλους και όχι τους Έλληνες! Προφανώς όλοι περιμένουν «δείν το τέλος».

Το τέλος, όμως, δυστυχώς, θα είναι ο αφανισμός μας, αφού στον ορίζοντα δεν διαφαίνεται ελπίς.